

9544 *De lastpost* door *Marijke de Jongh* verhaalt hoe een meisje, wier vader na zijn tweede huwelijk naar Australië is vertrokken, onderdak vindt bij een getrouwde zus en dan diverse moeilijkheden doormaakt in haar werkkring en in de liefde. Natuurlijk komt alles te juister tijd op zijn pootjes terecht. Een aardig verhaal, waarin het herhaaldelijk ter sprake gebrachte 'standsverschil' hinderlijk werkt op de hedendaagse lezeres. (f 1,75)

9545 *Daphne* door *Nel van der Zee* beschrijft hoe Daphne als typiste werkt bij een bekend archeoloog en hoe zij geleidelijk groeit van een respectvolle naar een liefdevolle houding voor haar principaal. Natuurlijk zijn er de nodige hindernissen en struikelblokken op het pad der liefde, maar de afloop laat niets te wensen over. Het ontbreken van enig religieus besef geeft aan het geheel een ietwat oppervlakkige sfeer. (f 1,75)

Mogen wij u voorstellen:

W. F. H. VISSER

W. F. H. Visser is in januari jl. 65 geworden en dat 'viert' hij met het verschijnen (in de loop van dit jaar) van 'Niku, de zwerver', het derde deel in de Niku-serie. Zoals men weet zijn de beide eerste delen 'Niku, de zigeunerjongen' en 'Niku, de koerier' bekroond met de C.P.N.B.-prijs. In zijn antwoorden op onze vragen heeft de heer Visser een beeld van zichzelf getekend dat zeer sympathiek uitvalt, al heeft hij zelf daar beslist niet op gemikt.

De heer Visser heeft een dozijn boeken op zijn naam staan, maar die dateren allemaal van de laatste negen jaar. Vóór die tijd heeft hij ook wel geschreven, maar dan moeten we zo'n dertig jaar teruggaan — en van dat vroegere werk is niets meer te vinden. Dat is al een merkwaardige schrijverscarrière: als jongeman met veel genoeg publiceren, dan tientallen jaren 'zwijgen' en bij het naderen van de pensioengerechtigde

leeftijd opnieuw, en in een bijzonder jeugdig tempo, gaan produceren. Boven dit interview noemden wij de auteur een 'man van gisteren'. Dat zou voor sommigen wat onvriendelijk klinken en dat moeten we daarom even uitleggen. Hij werd dus geboren op 15 januari 1900 in Zwaagwesteinde, een

Man van gisteren wint prijs van vandaag

dorp in het oosten van Friesland. In 1918 stond hij als onderwijzer voor de klas. Hij was onderwijzer achtereenvolgens in Beetsterzwaag, Ureterp en Heerenveen, en hoofd van de school in Oranjewoud. Alleen deze feiten al geven de indruk van een ouderwetse schoolmeester, dat is bijna onvermijdelijk. En daar is dan niets kwaads mee bedoeld, integendeel, maar toch wel: van gisteren. En luister eens naar zijn mening over de taak van iemand die jeugdboeken

schrijft: 'De auteur moet de kinderen kennen en weten, hoe hij/zij hen het best kan benaderen. Dat betekent m.i. niet, dat de wil, de verlangens en eisen van de jongens en meisjes steeds doorslaggevend moeten zijn voor de schrijver. Hij/zij behoort er van doordrongen te zijn, dat ook het schrijven voor de jeugd betekent: het overdragen van principes, die algemeen als goed worden erkend; het niet uit de weg gaan voor het stellen van problemen, zoals die zich kunnen voordoen in het leven van een kind of in zijn omgeving; het overdragen van cultuur. Hiermee wil ik niet zeggen, dat alles nu maar even zwaar en ernstig moet zijn. Er is alles voor te zeggen, dat een boek het kind op zijn tijd ook eens vrolijk en echt blij maakt. Maar de auteur moet dit niet gaan zoeken in een leeg en zouteloos gedoe. Er wordt veel op de markt gebracht dat beter in de pen had kunnen blijven. Het is jammer dat veel ouders nog zo critiekløos boeken kopen voor hun kinderen, terwijl er zoveel instanties zijn, waarbij men vooraf kan informeren: jeugdbibliotheken, scholen, gidsen met recensies van boeken.' Hier horen we toch duidelijk de eis, dat kinderboeken een degelijke inhoud moeten hebben, zij het met vrolijkheid 'op zijn tijd'. Dan is het goed ons te herinneren dat Van Alphen in zijn tijd een vernieuwer was, maar dan reiken we al zowat naar eergisteren. En gaan we dan niet denken, dat de heer Visser een man is die jeugdlektuur beslist van een 'moraal' wil voorzien?

Maar de heer Visser wordt 'vandaag' bekroond. En geen wonder. Want blijkens zijn eigen woorden zoekt hij duidelijk naar de werkelijkheid van het kind en wil niet een 'ideaal' van grote mensen op het kind projecteren. Ook wil hij verbinding leggen tussen de werkelijkheid van het kind en de werkelijkheid van de grote, voor hen nog verre, wereld, maar dat wil hij doen met beleid, dat is duidelijk te horen als hij over de Niku-reeks vertelt: 'In deze drie boeken, die één geheel vormen, maar toch ook los van elkaar gelezen kunnen worden heb ik heel beslist *niet* de geschiedenis willen schrijven van de Tweede Wereld-

oorlog rondom Polen en de opstand te Warschau. Ik wilde alleen schrijven *over de gevolgen* van de oorlog. Misschien kan ik het zo voorstellen. Op de voorgrond van het toneel bewegen zich de mensen, die in de drie 'Niku's' hun rollen spelen, mensen die de invloed van de oorlog ondergaan en er onder lijden, die ook hun standpunt hebben t.o.v. de strijd. De ergste gruwelen, die bedreven werden, laat ik niet zien, mag en wil ik niet tonen aan kinderen. Op de achtergrond is en blijft het oorlogsgeweld, al schuift het een enkele maal iets naar voren.'

Hoe ziet de man, bij wie 'recht-op-een-prijs' bijna samenviel met recht-op-pensioen, nu zichzelf? Hij is voor zijn eigen gevoel: de meester-die-wel-goed-vertellen kan. Met 18 jaar stond hij voor de klas: 'Het was te vroeg, maar ik heb me er door geslagen (figuurlijk hoor). Mijn plezier in vertellen en de omstandigheid, dat ik het niet al te slecht deed, hielpen me. Als ik begon te vertellen, had ik de klas onder een hoedje. Van vertellen naar schrijven is niet zo'n grote stap. Ik produceerde wat klein-goed voor krantjes en jeugdtijdschriften en schreef ook een revue, die ging. Al dat spul is geruisloos verdwenen; ook de wat overgevoelige stukjes, die ik alleen maar voor mezelf maakte. Aan dat verdwijnen heb ik zelf braaf meegeholpen. En toen was het ineens uit met schrijven. Ik raakte verzeild in het verenigingsleven; dit en mijn gezin en de school namen mijn tijd volledig in beslag. Maar de graag vertellende meester bleef ik.'

Sinds 1953 is de heer Visser hoofd van een school in Den Haag en daar zag hij na enkele jaren kans, weer te gaan schrijven. Sindsdien verschenen van hem: Sikken en ik, Onder de laars van Napoleon, Het spook van de burcht, Schippersjongens, Willem van Oranje (leerleesboek), Robie en de tovenaars, Het gezin Algera, Op de vleugels van de tijd, De tijdbaan I en II (leerleesboeken), Niku de zigeunerjongen, Niku de koccier, Niku de zwerver (verschijnt binnenkort).

Kunnen we nog meer verwachten van de heer Visser? Heeft hij plannen? Hij

zegt: 'Ik wil graag nog heel veel schrijven voor kinderen en ook voor ouderen, maar ik wacht rustig tot ik door iets gegrepen wordt.'
Toen hij zelf kind was heeft de heer Visser heel veel gelezen, hij leende boeken uit de schoolbibliotheek en uit die van de kerk. Over de jeugdboeken van 50 jaar terug vindt hij, dat ze goed waren, misschien wat lang van stof, maar: '... ze hadden ons iets te zeggen'.

Dan uit deze auteur nog een hartekreet die we hier tenslotte graag herhalen: 'Bibliotheeken waren en zijn nog steeds onmisbare instellingen en het bevreemdt me zeer, dat er nog zoveel scholen zijn, waar geen bibliotheek aanwezig is. Ik heb aan het lezen van goede boeken veel te danken.'
En hem dankt de Nederlandse jeugd nu goede boeken...

H

BIBLIOGRAFISCH REGISTER

In dit nummer werden besproken :

(volgnummer)

Beckmann, T.: Bertus en het wonderkrijtje (Kris Kras), 83 p. — VIc	9484
Biegel, P.: De kukelhaan (Holland), 60 p. — VIc	9489
Blinxma, J.: Kansas-Kidd en de gouden totempaal (Holland), 151 p. — VIa, J	9501
Blonay, P.: Het geheim van de ivoren boot (Van Goor), 134 p. — V, J	9519
Blyton, E.: Nieuw vertelselboek (Goede Boek), 253 p. — VIc	9521
Bouhuys, M.: Auto-Bas (Spaarnestad), 70 p. — VIb-c	9486
Bouhuys, M.: Kinderverhalen (Holland), 176 p. — VIc	9522
Charnock, J.: Tanja en Serge uit Rusland (Van der Peet), 100 p. — VIa-b	9510
Cocagnac, A. M.: De blindgeborene (Helmond), 26 p. — VIb-c †	9529
Cocagnac, A. M.: De doop van Jezus (Helmond), 26 p. — VIb-c †	9533
Cocagnac, A. M.: Elia en het vuur uit de hemel (Helmond), 26 p. — VIb-c †	9532
Cocagnac, A. M.: De genezing van de lamme (Helmond), 26 p. — VIb-c †	9530
Cocagnac, A. M.: Noach (Helmond), 26 p. — VIb-c †	9531
Cocagnac, A. M.: Paulus ontmoet Jezus (Helmond), 26 p. — VIb-c †	9534
Deheyder, M.: Kraakjes kleuterboek van Tante Terry (Desclée), 45 p. — VIc	9520
Dixon, F. W.: Het geheim van de Schedelberg (Van Goor), 128 p. — VIa, J	9512
Dixon, F. W.: De verbogen pijl (Van Goor), 128 p. — VIa, J	9513
Donauer, F.: De olifantenslag (Pax), 168 p. — V, J	9515
Evenhuis, G.: De school van Schellebelle (Van Goor), 152 p. — VIa	9507
van Eyk, H.: Mijnheer Carlos op avontuur (Arbeiderspers), 159 p. — VIb	9535
van der Galiën, S. M.: De springende panter (Kok), 165 p. — VIa-b, J	9500
Grimm: De Bremer stadsmuzikanten (Desclée), 28 p. — VIc	9477
Grimm: De gelaarsde kat (Desclée), 28 p. — VIc	9476
Gripe, M.: Hugo en Josefien (Goede Boek), 133 p. — VIb-c, M, P	9491
Gripe, M.: Josefien (Goede Boek), 118 p. — VIb-c, M, P	9490
van Gulik, I.: Arie en Tino (Kris Kras), 79 p. — VIc	9482
ter Haar, J.: Puppie (Van Holema & W.), 76 p. — VIc	9487
Hagers, E.: Als mens onder de mensen (Malmberg), 80 p. — VIa • †	9505
Hald, E.: Vecht voor het goede! (Goede Boek), 143 p. — VIa, M	9538
Hers, A.: Toop en haar pupil (W.-Friesl.), 160 p. — V, M	9542
Höfling, H.: Pingo en Pongo in India (Van Goor), 96 p. — VIb-c	9488
Hoffmann, F.: De ark vol dieren (Cantecleer), 43 + 1 uitsl. p. — VIb	9527